

Ruski zakon o mestni upravi z dne 11. junija 1892. leta.

Spisal dr. Vladimir Pappafava, odvetnik v Zadru.

(Konec.)

Razun splošne uprave in nadzorstva nad svojimi lastnimi izvrševalnimi organi odkazuje naš zakon municipalnemu svetu sledeče naloge:

1. volitev imejiteljev vseh mestnih činov in funkcij;
2. določbo plač mestnim uradnikom;
3. da daje izvrševalnim organom mestne uprave navode za uradovanje in instrukcije za svoje postopanje v uradu;
4. pregledovanje stalnih dohodkov in stroškov;
5. določbo po zakonih pripuščenih krajevnih davkov;
6. da nadomešča naturalne davke z denarnimi davki, kateri so najpoglavitnejši vir mestnih dohodkov;
7. odkazovanje stroškov *a)* za vzdrževanje in ustanovitev tlaka na cestah in hodnikih; *b)* za snaženje dimnikov; *c)* za vzdrževanje ponočnih straž za obrambo požarov in *d)* za odpravo fekalij potom kanalizacije — na splošne mestne dohodke ali na takse, katere se iztirjavajo od hišnih posestnikov, potem ko so se le-ti zasliali (za druge zadeve se te takse ne smejo uporabljati);
8. odpuščevanje mestnih davkov, kateri se ne dajo iztirjati ali kateri so se preveč iztirjali;
9. določila za upravo kapitalij in posestev mesta ali onih, kateri so se mestu izročili za dobrodelne naprave itd.;
10. nakupovanje nepremičnin;
11. prodaja le-teh in plačevanje taks, katere so s prodajo združene;

12. določitev: a) tarifa za kruh in meso; b) tarifa za javne izvoščeeke in cestne železnice itd. in c) odškodovanj za tehtalce, merjevce itd.;

13. določitev tarifa onih pristojbin, katere se pobirajo mestu na korist in sicer a) za uporabo na stroške mestne uprave napravljenih cest, vodnih cest, klavnic, vodovodov in enakih naprav; b) za prepustitev trgov posameznikom ali družbam v svrhu izloževanja blaga ali za njega hrambo; c) za bivanje ladij preko onega časa, ki se potrebuje za odkladanje in nakladanje blaga, na vodnih cestah, katere prerezujejo mesto; d) za prezimovanje ladij v onih napravah, katere so se ustanovile na mestne stroške;

14. posvetovanje o nameravanih posojilih in drugih zavezah mesta;

15. sprejemanje daril, katera so se napravila mestu na korist;

16. vdeležba pri sestavljanji reglementov o onih materijah, katere navaja zakon;

17. pregledovanje onih izprememb, katere naj se napravijo v mestne regulacijske načrte, in so naprava teh načrtov;

18. verifikacija spisov in računov „ouprave“ in posvetovanje o pritožbah, katere so se naperile proti „oupravi“;

19. ako treba, mora uradnike mestne uprave izročiti sodiščem, da se proti njim sodno postopa;

20. da prevzema trgovino s pijačami, druge trgovine pa po določilu o obdavčenji pijač in družih zakonitih določitih;

21. da izraža s posredovanjem guvernerjevimi višjemu oblastvu svoje želje glede krajevnih koristij in potrebščin.

Le-te attribute uradnega delovanja municipalnega sveta, seveda navedle so se tu le poglobitne naloge, nadzoruje in je mora potrjevati večinoma in sicer v veliko večih slučajih, kakor preje, višje oblastvo. Le-to sme pa sklepe municipalnih svetov tudi razveljaviti ali pa izpremeniti; to pa bodisi radi tega ker se niso zakoni spoštovali, pa tudi, ker sklepi nasprotujejo državnim ali mestnim interesom. To pravico razveljavljenja in izpremenjevanja imajo razna oblastva, odgovarjaje materiji dotičnega sklepa in pa važnosti mesta, za katero se gre. Oni sklepi, kateri se morajo potrditi po višjem oblastvu, zaznamovani so v našem

zakonu natančno, ni pa treba vse tu navesti. Ako zmatra guverner, da sklep municipalnega sveta vsebuje prekršek zakona, predloži ga, ker se morajo vsi sklepi po mēru naznaniti guvernerju, komisiji za mestne zadeve in v zadnji instancijski prvemu senatnemu departementu. Pri le tem pritožuje se tudi municipalni svet proti odločbi komisije za mestne zadeve. Ako ima razveljavljenje ali pa izprememba sklepa municipalnega sveta za posledico, da se povišajo mestne davščine, katere je določil svet, predloži minister za notranje reči zadevo državnemu zboru. Ako pa sklep municipalnega sveta nasprotuje po mnenji guvernerjevem državnemu ali mestnemu interesu, pregleduje in pretresuje ga v prvi vrsti komisija za mestne zadeve, pozneje pa eventualno minister za notranje reči, kateri pa v tem slučaju samo tedaj definitivno odločuje, ako se gre za mesta, ki so manjše važnosti. Ako se pa gre za ona provincijalna ali distriktna glavna mesta, katera se navajajo v posebnem zaznamku, morejo se dotični sklepi municipalnega sveta razveljaviti in izpremeniti samo po celem ministerskem kolegiji. Municipalni svet mora, in tudi to je važna izprememba proti prejšnjim določbam, posvetovati se v rednih sejah najmanj štirikrat, k večjemu pa osemdesetkrat. Seje določijo se vsako leto meseca decembra po municipalnem svetu za prihodnje leto. Meseca septembra in novembra so seje za pretres in pregledovanje računov preteklega, oziroma posvetovanje o proračunu prihodnjega leta. Preje ni veljala za municipalni svet nikakoršna utesnitev gledé števila njegovih sej; posledica temu je pa bila, da so bile v mnogokaterih mestih pregostokrat seje in da se je municipalni svet bavil z zadevami, katere ni imel on reševati ampak izvrševalni organi, med tem ko je bilo v še več mestih, posebno v manjših, nasprotno; municipalni svet zboroval je zelo redko in je prepuščal vso upravo ravno navedenim organom. Zakonodavec menil je torej, da mora določiti največje in najmanjše število sej, razširne meje števila dajo pa municipalnemu svetu dovolj prilike, da število sej uredi primerno krajevnim potrebam, samo da je moral opravični načrt za nje, kakor smo že omenili, določiti meseca decembra. Dnevni red vsake seje, katera sme trajati tudi dlje kakor en dan, ako se dnevnega reda ne more rešiti v enem dnevu, naznani mēr guvernerju in pa članom. Municipalni svet

sklicati pa sme minister za notranje reči (v Petrogradu), generalni guverner (v Moskvi), oziroma guverner (v vseh drugih mestih) k izvanrednim sejam, naznanivši preje dnevni red. Municipalni svet ima pravico, da izvoli v plenumu število svojih članov za posebne posvetovalne predmete in zadeve komisije za predposvetovanje, mâr sme pa, če treba, k sejam poklicati tudi osebe, katere niso člani sveta, kot izvedence. Da je veljaven sklep, kateri se je sklenil v seji, treba je, da je navzočih, ako šteje municipalni svet štirideset članov, polovica, v vseh drugih mestih pa najmanj tretjina svetnikov. Samo izvanredne seje so v vsakem slučaju sklepčne. Sklepi sklepajo se z navadno večino glasov, samo o važnejših predmetih, katere našteva posebej zakon, sklepa se s polovično oziroma dvetretjinsko majoriteto, primerno številu članov, katero je, kakor omenjeno potrebno za sklepčnost. Sklepa se, razun o volitvi uradnikov, o tem, da se mestni uradnik postavi na zatožno klop in o gotovih vprašanjih gledé uradniških plač, javno t. j. ne glasuje se tajno s tem, da se oddajo kroglice. O sejah zapisuje se zapisnik, posamezne zapisnike podpisujejo predsednik in glasujoči člani ter da tudi tajnik, kateri je sestavlja, svoj protipodpis. Vse sklepe predložiti mora mâr guvernerju. O sklepih, katere mora potrjevati guverner oziroma generalni guverner ali minister za notranje reči, govorili smo že preje; teh je, kakor smo omenili, veliko in je navaja zakon natančno. Ako municipalni svet v dveh zaporednih rednih sejah ni sklepčen, predlože se predloge „ouprave“ in drugih izvrševalnih organov mestne uprave, o katerih se naj posvetuje, s sklepi „ouprave“ guvernerju, kateri poskrbi, da se oni, koje potrdi, izvrše, z drugimi pa obravnava po že navedenem stopinjskem redu.

Kar se tiče „ouprave“ in drugih izvrševalnih organov mestne uprave, ima zakon določbe, katerih najvažnejše v sledečem navajamo.

„Ouprava“ sestoja iz mâr kot predsednika in dveh članov. Ako pa sklene municipalni svet, sme se njih število v obeh glavnih mestih pomnožiti na šest, v mestih z več kakor 100 000 prebivalci na štiri, v provincijalnih, teritorijalnih in drugih distriktnih mestih na tri; večje število voliti se sme samo, ako to dovoli minister za notranje stvari. V obeh glavnih

mestih, ter v Odesi in Rigi je mêrov prisednik (tovaritch) član „ouprave“. Opravljanje poslov razdeljuje municipalni svet med mêrom in njegovim prisednikom. V manj važnih distriktnih glavnih mestih in v mestih brez distrikta sme se s privoljenjem ministra za notranje stvari opustiti, da bi se sestavila „ouprava“, in se njene pravice izroče mêru v družbi pomožnega uradnika, katerega voli municipalni svet. Kakor smo preje omenili, je že zakon z leta 1870. dovolil manjšim mestom, da se ni sestavila „ouprava“ in da so se izročevale njene pravice mêru. Sedaj mora pa to predlagati minister za notranje stvari in mestom, katera so temeljem tega zakona navedena v že preje omenjenem mestnem seznamu, naložiti to uprosčeno upravo, katera do voljuje strožje nadzorstvo, temeljem poročila višjega upravnega oblastva. S tem upeljala se je gotovo enakost v upravi manjših mest v primeri z večjimi in velikimi, česar preje ni bilo. V mestih, kjer nima mêr prisednika (tovaritch) ali pomožnega uradnika (pomotchnik), izvoliti mora municipalni svet člana „ouprave“ za mêrovega namestnika. Ako je mêr iz kateregakoli razloga zadržan, da bi opravljal svoj posel, ali ako ima opravila z drugimi uradnimi posli, nadomestuje ga njegov prisednik ali pomožni uradnik ali izvoljeni namestnik. Ako pa ni mogoče, da bi jedna teh oseb vstopila, je njegov namestnik oni član „ouprave“, kateri je najstareji v uradu in kateri je imel o svojem času največ glasov.

Naloge „ouprave“ so med drugimi razun glavne uprave mesta, o kateri ustanavljajo določbe le-ta in drugi zakoni: sestavljanje in zapisovanje mestnega inventarnega zaznamka; izvršitev sklepov municipalnega sveta; priprava proračuna; iztirjavanje in poraba mestnih davkov po zakonitih določbah in po sklepih municipalnega sveta; zastopstvo mesta v posestnih zadevah pred sodiščem; uprava mestnega imetja; obrazložba svojega poslovanja, stanja mestnih posestev, katera so podvržena mestni upravi, naprav in zavodov itd., na kratko ona posreduje občevanje z oblastvi in vodi mestno upravo, jednako kakor naši magistrati. „Ouprava“ sklepa z navadno večino glasov; ako je jednako glasov, odločuje glas predsednikov. V nujnih zadevah sme mêr samostojno odrediti, poročati pa mora o tem „oupravi“ v njeni prvi seji. Nadzorstvo o poslovanji in pripravo sklepov

„ouprave“ ima mър. Uradovanje „ouprave“ revidira guverner, kateri odpravlja nerednosti v upravi, koje izve bodisi pri tem bodisi po katerem drugem potu, eventualno po že navedenem stopinjskem redu „Ouprava“ izročevati mora guvernerju upravna poročila in zaslišavati njegove predloge, tudi mu izražati morebitne želje v interesu mesta, katere mora tekom štirih tednov predložiti s svojim mnenjem pristojnemu ministru.

Za posamezne upravne stroške kakor tudi za izvršitev posebnih ukazov sme municipalni svet imenovati posamezne člane ali specialne komisije, že večkrat omenjene izvrševalne organe, katere potrebujejo potrdila guvernerjevega in so podrejeni „oupravi“, katera tudi jednemu svojih članov izroči predsedstvo v takih komisijah. Na predlog „ouprave“ sme pa municipalni svet imenovati tudi drugega predsednika za take komisije, kateri se potem vdeležuje sej „ouprave“, kader se posvetuje o zadevah, nakazanih njegovi komisiji, s posvetovalnim glasom. Mър pritegniti sme za vodstvo takih zadev, za katere se potrebuje posebno strokovno znanje ali pripravljanje in katere pristojajo „oupravi“, tudi druge osebe, katere ne pripadajo municipalnemu svetu. Vsem onim osebam, katere se vdeležujejo mestne uprave prepovedano je pridobivati mestno ali kako drugo lastnino, koje prodaja, se jim je naložila.

Jedna najvažnejših novot našega zakona gledé „ouprave“ je pa, da se zmatrajo njeni člani kakor tudi mър kot državni uradniki in da veljajo torej tudi za nje za državne uradnike veljavni zakoni.

Naslednje poglavje III. govori o vdeležbi mestne uprave pri izdelovanji krajevnih statutov. Ti nanašajo se na javno varnost, na promet, trgovino in obrt, zdravstveno skrb, s kratka na vse razmere mestnega življenja, katere zahtevajo javno varstvo in ureditev, in so v zakonu še posebej navedene. Municipalni svet izdeluje je iz lastne inicijative ali pa na željo voditelja krajevne policije, katera gleda, kakor tudi „ouprava“ na to, da se izvršujejo izdani statuti. Pa tudi municipalni svet sme imenovati še „posebne outchaskovie“ popetchiteli, kateri imajo posebne legitimacijske karte in morajo skrbeti za to, da so vpravičene določbe krajevnih statutov in reglementov, koje potrebujejo še privolitve guvernerjeve.

Poglavje IV., katero govori o imenovanju mestnih uradnikov, določuje najprvo imenovanje mêra.

V Petrogradu in v Moskvi imenuje mêra car na predlog ministra za notranje stvari. Municipalni svet je pa vpravičen, da predlaga v to svrhu dva člana.

V drugih mestih pa voli mêra, prisednika, člane regentstva in mestnega tajnika municipalni svet, kateri sme za isti urad voliti jednega ali več kandidatov. (Ako se slednje pripeti, potrdi se izmed izvoljencev samo jeden, ostali vpišejo se pa s privoljenjem ministrovim oziroma guvernerjevim v poseben zaznamek kot kandidati). Uradne posle mestnega tajnika sme municipalni svet izročevati tajniku „ouprave“. Volivni kot mêr, prisednik in v „oupravo“ kakor tudi v izvrševalne komisije pa niso samo člani municipalnega sveta ampak vsak član mestne volilne skupine. Prisednike v obeh glavnih mestih, kakor tudi mêre, prisednike in mêrove namestnike v provincijalnih in teritorijalnih glavnih mestih potrjuje minister za notranje stvari, one vseh drugih mest, kakor tudi izvoljene člane „ouprave“ brez razločka, pomožne uradnike mêra in mestnega tajnika pa dotični guverner. Ako se izvoljencu odreče potrdilo, odrediti se mora nova volitev, pri kateri je pa prepovedano, da bi se znova izvolil oni, kojemu se je potrdilo odreklo. Ako se oni, kateri so se pri drugi volitvi volili, znova niso potrdili, imenuje je minister oziroma guverner, ako je potreba, da se dotični urad kmalu podeli. Ta potreba se, postavim, ne pokaže, ako v „oupravi“ s 3 ali več člani jeden član dvakrat ni bil potrjen, ali če se pri volitvi ni dosegel noben uspeh. V tem slučaju sme vlada imenovanje opustiti. Mêr, njegov prisednik ali pomožni uradnik in člani „ouprave“ so eo ipso tudi člani municipalnega sveta, kojega sej se le takrat ne smejo vdeleževati, kader se posvetuje o zadevah, ki se tičejo njih osebe ali urada. Imenovani zmatrajo se kot stoječi v državni službi, ravno tako tudi tajnik v večjih mestih. Oprostite se torej tudi samo od oblastva, katero je potrdi, na svojo prošnjo pred pretekem uradnega časa službe. Plače mestnih uradnikov sklene municipalni svet pred dotično volitvijo, ako se pa uradnik imenuje po vladi (slučaje navedli smo preje), določuje plače komisija za mestne zadeve. Službena doba mêra, prisednika oziroma pomožnega uradnika in članov „ouprave“ traja štiri leta, ono

mestnega tajnika urejuje municipalni svet. Izmed članov „ouprave“ odstopi vsake dve leti polovica iz sveta in sicer prvič se dotična polovica izžreba; izstopivši voliti se smejo znova. Ako izstopi mēr v prvih treh letih svoje službene dobe, voli se, oziroma imenuje znova, ako pa izstopi v zadnjem letu svoje službe potem stopi na njegovo mesto za ostali čas prisednik, oziroma pomožni uradnik. Isto velja za čine slednje imenovanih in članov „ouprave“.

Pri izvrševanju svojega urada in pri slavnostnih prilikah nositi morajo vsi mestni uradniki, člani „ouprave“, izvrševalnih komisij in trgovinskih deputacij, kakor tudi uradniki mestne in trgovinske policije, katere imenuje „ouprava“, znamenja, katera je potrdilo Nj. Veličanstvo.

Poglavje V. urejuje mestne davščine. Tu se določa: obdačijo se na korist mestom: 1. nepremičnine po svoji vrednosti, 2. trgovinski in industrijski patenti, 3. prenočišča, hoteli in gostilnice. Ako treba, sme municipalni svet uvesti davek 4. na javno vozarstvo, 5. na konje in vozove zasebnikov, 6. na pse, 7. podjetja, ki se pečajo s prevoznjo po vodi. Oproščene od davščine so vse stavbe in nepremičnine države, javnih oblastev in dobrodelnih naprav, in one, ki so namenjene bogočastju, znarnosti, prometu itd., in ki ne dosejajo nobenega dobička. Visokost zemljiškega davka določuje municipalni svet po procentih od čistega doneska, katerega je izračunila mestna uprava, ali, če se čisti donesek ne da določiti, od kupninske vrednosti. V prvem slučaju davčna kvota ne sme presegati 10 od 100, v drugem 1 od 100. Davek prireja in pobira se na ta način: Municipalni svet določuje čas, v katerem se mora davek plačati. „Ouprava“ ceni, kar je treba, razdeluje po cenitvah davek in naznani javno izid, najkasneje en mesec pred plačilnim terminom, ki ga je določil municipalni svet. Davek, kateri se v določenem roku ni plačal, je zastanek ter se naloži s kazensko doklado, katero določi municipalni svet, katera pa ne sme presegati 1 od 100 in za mesec. Te doklade stekajo se k mestnim dohodkom. Ako so davki dlje kakor šest mesecev zaostali, iztirjajo se na ta način, da se zarubijo doneski dotične nepremičnine, in ako bi ti ne dali dovolj, prodale bi se premičnine in konečno tudi sama nepremičnina zamudnika.

Trgovinsko in industrijsko davščino razpisuje municipalni svet: 1. na patente trgovcev prve in druge zadruga, 2. na patente malih trgovcev in industrijalcev, kateri izvršujejo svoj obrt v mestu; 3. na pripustnice (pripustne listke), katere se izdajajo industrijskim in trgovskim napravam, 4. na raznih krajih na patente, kateri se izdajajo v zmislu zakona o obdačenji opojnih pijač za fabrikacijo in točenje. V Petrogradu in Moskvi pobirati se smejo davki tudi še *a*) od prostorov, katere potrebujejo trgovinske in industrijske naprave, *b*) od kolporterjev, in *c*) v Moskvi še od vrtov za zelenjavo. Davščina, katera se pobira od patentov imenovanih pod 1–4, določuje se v odstotkih na davek, ki se ga plača državi, in se mora vplačati v istih rokih, kakor državnih davek. Za priredbo drugih, preje imenovanih davščin veljajo določila, ki so se izdala za dotične naprave itd.

Mestni dohodek so dalje cela vrsta pristojbin in taks od naprav, katere služijo občini trgovini in prometu in katere je ustvarilo mesto, koje našteva izrecno zakon n. pr. javne tehne in mere. Važna določba našega zakona je tudi ta, da se more na željo municipalnega sveta odrediti legislativnim potom, da se pobira davek v kakem mestu tudi od najemnikov in zakupnikov. Ako se uvede to povsod, se tudi ne bode moglo tej vrsti mestnega prebivalstva, katera ima večinoma cvet olike, dlje odrekati mestne volilne pravice in s tem pravice do vdeležbe pri mestni upravi.

Poglejmo sedaj poglavje VI., katero govori o stroških, o budgetu in o računstvu. Iz mestnih dohodkov pokriti se morajo: 1. stroški mestne uprave, penzije in podpore prejšnjim mestnim uradnikom; 2. javne stavbe in stroški za spomenike, kateri so lastnina mesta; 3. vsote, katere se potrebujejo, da se pokrijejo dolgovi in druge mestne obveze; 4. doplačila, katera se morajo dovoliti temeljem posebnih naredeb učnim, dobrodelnim in drugim napravam, katere so namenjene javnemu blagru, in doneski državi, katere določuje državni budget (doplačila državnim učnim zavodom dajati se morajo, ako so se enkrat sklenila po municipalnem svetu, ne da bi izrecno omejila dobo, doklej se plačujejo, in ako je je sprejela vlada, vedno, ako se vlada daljnim plačilom ne odpove); 5. stroški za nastanjevanje vojakov, za vzdrževanje, kurjavo in razsvetljava policijskih zaporov; 6. donesek,

kateri je določen po zakonu v svoji visokosti, k stroškom vzdrževanja policijskih uradnikov; 7. stroški vzdrževanja, kurjave in razsvetljave uradnih prostorov krajevne policije, ako je ločena od distriktne policije; 8. stroški organizacije in vzdrževanja požarne brambe po poklicu; 9. stroški vzdrževanja prostovoljnih požarnih bramb, katere so se ustanovile predno se je izdal ta zakon, ali katere se ustanove s posebno resolucijo municipalnega sveta, da nadomeščajo in pomagajo poklicni požarni brambi; 10. slednjič stroški vzdrževanja trgov, cest, ulic, krajev, pristanov, trotoarjev, javnih vrtov, kanalov, vodovodov, ribnjakov, itd. in za razsvetljavo mesta. V baltiških provincijah pridejo k tem še stroški za vzdrževanje poštnih stacij. Preostanki, ki bi se pokazali po pokritju teh stroškov, porabiti se smejo za druge naprave, ki koristijo prebivalstvu, ako je mesto za to po zakonu vpravičeno. V stroških in dohodkih ravnati se je pa strogo po budgetu.

Zadnji oddelek, poglavje VII. govori o prizivnem načinu proti odločbam mestne uprave in o odgovornosti mestnih uradnikov. Vsi zasebniki, korporacije, družbe itd. imajo pravico pričeti pravdo proti vsem ukazom in odredbam mestne uprave, kateri bi žalili njih pravice, sicer pa pravico pritožbo naperiti pri senatu. Pritožbe proti municipalnemu svetu smejo se izročiti pri guvernerju, kateri je po njih kakovosti ali predloži ministru za notranje zadeve ali odkaže v rešitev komisiji za mestne zadeve. Proti odredbam „ouprave“ podati je vgovore pri guvernerju ali ministru. Ako se zdi guvernerjev vgovor vpravičen, pozove „oupravo“, naj izpremeni svojo odredbo, oziroma naj odškoduje reklamanta in če bi se „ouprava“ ustavljala, razsodi se po stopinjah, katere smo preje omenili. Ako se zdi kdo žaljen v svojih pravicah po komisiji za mestne zadeve, ima pravico vložiti pritožbo tekom treh mesecev pri guvernerju, kateri jo predloži z izpeljavami komisije tekom jednega meseca ministru za notranje stvari, kateri jo zopet izroči opremljeno s svojim mnenjem v rešitev senatu.

Mêr, njegov prisednik ali pomožni uradnik, člani „ouprave“ in mestni tajnik kaznujejo se radi hudodelstev in uradnih pregreškov disciplinarno ali sodnijsko. Postopanje proti njim prične se vsled sklepa municipalnega sveta ali na ukaz guvernerjev.

Le-ta vodi najpreje preiskavo in predloži spise komisiji za mestne zadeve. Njenih sej vdeležuje se povodom posvetovanja o takih zadevah predsednik okrajnega sodišča s posvetovalnim glasom. Kazni, katere se nalože navedenim uradnikom disciplinarnim potom so: ukor, graja, katera se ne zabeleži v služabno razpreglednico, odstava. Te kazni izreka v distriktnih glavnih mestih in v mestih brez distrikta proti članom „ouprave“, proti pomožnim uradnikom mēra in proti mestnemu tajniku komisija za mestne zadeve. Le-ta sme tudi izreči ukor in grajo, katera se ne zabeleži v služabno razpreglednico, proti mērom distriktnih glavnih mest, njegovim prisednikom in članom „ouprave“; proti slednjima dvema izreči jo sme tudi v glavnih mestih. Odstava mērov odrediti se sme samo proti potrditvi po ministru za notranje stvari s najvišjim privoljenjem. Tudi izročiti mestne uradnike rednim sodiščem v to svrhu, da se obsodijo, imajo dolžnost po njih činu in važnosti mesta razna preje imenovana oblastva: komisija za mestne zadeve, ministerstvo za notranje stvari in senat.

S tem konča se pravi zakon z dne 11. junija 1892. l. Slede še neketeri pristavki: 1. določbe o uproščeni mestni upravi, kedaj jo je možno upeljati, govorili smo že na svojem mestu; 2. določbe o pripravi, pregledu in izvajanji mestnega računa. Ti pristavki so samo izvršitvene naredbe, katere se naravno pečajo z detajlom in katerih ne moremo tu razpravljati; bistvenih dodatkov k zakonu nimajo, kar je popolnoma naravno. Dodeljena je konečno še sestava onih izprememb kazenskih in družih zakonitih določeb, katere so se morale upeljati vsled izdaje novega zakona in ki so se potrdile dne 11. junija 1892. l., in pravic državnega zbora in ministerskih kolegij.

Konečno naj še omenimo, da je samouprava, avtonomija mest bila vodilna misel zakonodavca, čeravno tudi po tem zakonu imajo vladna oblastva priliko, da pregledujejo in tudi razveljavljajo vse sklepe in odredbe mestnih uprav, in da je ta zakon brezdvomno velik korak naprej v življenji in razvoju ruskih mest, akoravno še mnogo manjka, da bi se mogla mesta prosto razvijati in da bi se pokazalo v mestih napredno delovanje.

